

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- med stöd av artikel 263 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, ogiltigförklara Europeiska centralbankens beslut av den 24 augusti 2016, som fattades med anledning av Crédit Mutuels ansökan om tillstånd att utesluta exponeringar mot offentliga organ från beräkningen av bruttosoliditetsgraden, i enlighet med artikel 429.14 i förordning (EU) nr 575/2013, för Crédit Mutuel och alla enheter i koncernen för vilka en bruttosoliditetsgrad ska beräknas (ECB/SSM/2016 – 9695000CG7B84NLR5984/92), och
- förplikta Europeiska centralbanken att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Europeiska centralbanken överskred sina befogenheter när beslutet antogs. Enligt sökande har Europeiska centralbanken (ECB) endast behörighet att, i syfte att säkerställa den konkreta tillämpningen och utan att skärpa dem eller bedöma deras relevans, kontrollera om villkoren för att ett institut ska kunna ges undantag från reglerna om beräkning av bruttosoliditetsgraden är uppfyllda, sådana de slutligt och närmare bestämt fastställs av kommissionen, med stöd av en exklusiv kompetens, genom en delegerad förordning som ska beakta särdragen hos den Europeiska unionens bank- och finansmarknad.
2. Andra grunden, som är subsidiär i förhållande till den första grunden: Europeiska centralbanken har gjort en felaktig rättstillämpning vid antagandet av det angripna beslutet. Enligt sökanden ska exponeringar mot offentliga organ, eftersom de likställs med exponeringar mot den nationella regeringen, inte anses motsvara någon risk när de anges i dennes nationella valuta.
3. Tredje grunden, som är subsidiär i förhållande till den första och den andra grunden: En uppenbart oriktig bedömning. Enligt sökanden är det angripna beslutet uppenbart inte ändamålsenligt i förhållande till målen för tillsynskraven, med hänsyn till särdragen för det reglerade sparandet, och uppenbart oproportionellt med avseende på de negativa konsekvenser som beslutet innebär för det berörda institutet.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten och principen om god förvaltning, eftersom ECB varken undersökt eller beaktat alla relevanta uppgifter i förevarande fall.

**Överklagande ingett den 2 november 2016 – Euro Castor Green mot EUIPO – Netlon France
(Gallerverk)**

(Mål T-756/16)

(2017/C 006/54)

Överklagandet är avfattat på franska

Parter

Klagande: Euro Castor Green (Bagnolet, Frankrike) (ombud: advokat B. Lafont)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Netlon France (Saint Saulve, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Klaganden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivning nr 001 197 966 0001

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 11 augusti 2016 i ärende R 754/2014-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att överklagandet, och dess bilagor, kan tas upp till prövning,
- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 5 i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 3.1 b i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 6 i förordning nr 6/2002.
- Åsidosättande av artikel 8.1 i förordning nr 6/2002.

Talan väckt den 28 oktober 2016 – Société générale mot ECB

(Mål T-757/16)

(2017/C 006/55)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Société générale (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Gosset-Grainville, C. Renner och P. Kupka)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska centralbankens beslut nr ECB/SSM/2016-02RNE8IBXP4ROTD8PU41/72 av den 24 augusti 2016, och
- under alla omständigheter förplikta Europeiska centralbanken att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Europeiska centralbanken (ECB) var inte behörig att meddela beslutet av den 24 augusti 2016, varigenom sökanden fick avslag på sin ansökan om att beviljas undantag från att exponeras gentemot Caisse des dépôts et consignations, vilket följer av de centraliserade fonder som samlats in inom ramen för det reglerade sparandet, vid beräkningen av bruttosoliditetsgraden (nedan kallat det angripna beslutet), eftersom ECB inte var behörig att vägra att bevilja det begärda undantaget efter att ha konstaterat att samtliga de villkor som uppställdes i de tillämpliga unionsbestämmelserna var uppfyllda.
2. Andra grunden: Svaranden har gjort en felaktig rättstillämpning i flera avseenden. Sökanden anser nämligen att även om det antas att ECB hade behörighet att anta det angripna beslutet är nämnda beslut inte giltigt, eftersom det är behäftat med felaktig rättstillämpning i flera avseenden med hänsyn till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 2013, s. 1) (nedan kallad förordning nr 575/2013), och unionslagstiftarens avsikter på grund av att ECB har tolkat den aktuella förordningen fel, och således har meddelat ett beslut som
 - strider mot målen och syftet med bestämmelserna om bruttosoliditetsgraden genom att inte endast åsidosätta målet med förordningen om bruttosoliditetsgraden som sådan utan även lagstiftarens avsikt som befästs genom antagandet av artikel 429.14 i förordning nr 575/2013,